

عنوان مقاله:

صهباى جور

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب غنایی، دوره 15، شماره 29 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد رضا مشهدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمدامیر مشهدی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

عبدالله واثق عباسی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

یکی از درون مایه های مهم شعر فارسی، برخی مولفه های معنایی مشترک است که به اندیشه های خیامی، شهرت یافته است. نشانه های این اندیشه ها را در یونان باستان و ایران پیش از اسلام و ایران بعد از اسلام می یابیم و حتی در اشعار فارسی شاعران پیش از خیام همچون رودکی و فردوسی نیز بسامد این اندیشه ها، چشمگیر است ولی در رباعیات خیام فراگیر گشته و سراسر اشعار خیام را در بر می گیرد. عمق و ژرفای پرسش های فلسفی درباره هستی و انسان، سادگی کلام، شیرینی و نیکویی طنزهای خیام، باعث شد که شاعران بعد از او از اندیشه های وی تاثیر پذیرند. دو تن از شاعران سبک هندی که شعر آنها کمتر از دیگر شاعران مشهور این سبک، مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفته، صیدی تهرانی و صامت اصفهانی هستند. کاربرد اندیشه های خیامی در غزل های صامت اصفهانی از غزل های صیدی تهرانی، بیشتر است و شاید، دلیل اصلی آن، گرایش و توجه صامت اصفهانی به اندیشه های خیامی باشد. دلیل دیگر آن است که هم تعداد غزل های صامت و هم شماره ابیات هر غزلش، از غزل ها و ابیات صیدی بیشتر می باشد. روش انجام این پژوهش توصیفی - تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

سبک هندی، صیدی تهرانی، صامت اصفهانی، اندیشه های خیامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/860945>

